

РЕШЕНИЕ

№ 1512

гр. Пловдив, 21.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XIV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесети май през две хиляди двадесет и втора година
в следния състав:

Председател: Боян Д. Кюртов

при участието на секретаря Катя Ж. Чокоевска
като разгледа докладваното от Боян Д. Кюртов Административно
наказателно дело № 20225330202122 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление № 22-ЗОБВВПИ-02/15.02.2022г. Началник I РУП - гр.Пловдив, с което на П. СТ. АП., с ЕГН ***** от гр.П., ул.”...” №... е наложено административно наказание ГЛОБА в размер на 500 лв. за нарушение по чл.60, ал.1, т.3, б.“Е“ от ЗОБВВПИ.

Жалбоподателят А. моли Съда да отмени атакуваното наказателно постановление като незаконосъобразно, по съображения подробно изложени в жалбата, в писмено становище и съдебно заседание от повереник. Претендира и разноски.

Въззиваемата страна – Началник I РУ - Пловдив, не изпраща представител и не взема становище по делото, въпреки предоставената й възможност.

Съдът след преценка на събраните и приложени по делото доказателства и във връзка с направеното оплакване, намира следното от фактическа и правна страна:

ЖАЛБАТА Е ОСНОВАТЕЛНА.

На 17.01.2022г. около 00.10 ч. при управление на МПС на жалб.А. била извършена проверка по ЗДвП. В хода на същата се установило чрез проба с техническо средство, че е употребил наркотично вещество – амфетамин. Същевременно в автомобила си жалбоподателя държал и пневматичен пистолет. За първото деяние било образувано наказателно производство, след чието отработване по докладна записка материалите бил и докладвани на свид.Г. Т. М. – *** при І РУП. Същият изготвил срещу жалб.А. АУАН с №1900751/17.01.22г. за нарушение нормата на чл.60, ал.1, т.3, б.е ЗОБВВПИ. В същия обаче неправилно посочил часа и мястото, където бил спрял за проверка жалбоподателя, поради което преди да го изпрати на наказващия орган отново го предявил на жалбоподателя като коригирал часа на извършване на нарушението, както името на булеварда, където била извършена проверката. Дописал и че отказал да даде кръв за изследване. Пропуснал обаче да посочи три имена на нарушителя и така на жалб.А. бил връчен екземпляр от акта без да съдържа трите имена на лицето, срещу което е образувано административнонаказателното производство. Едва в последващ момент актосъставителя забелязал пропуска си и допълнил трите имена на жалбоподателя. Въз основа на посочения акт било издадено и атакуваното наказателно постановление.

Тази фактическа обстановка се установява по безспорен и категоричен начин от показанията на актосъставителя Г. Т. М. разпитан като свидетел в настоящото производство, както и от писмените доказателства представени по делото – АУАН №1900751/17.01.22г. , Заповед 1 бр., АУАН по ЗДвП, справка за водач/нарушител, които Съдът възприема и кредитира като непротиворечиви.

По фактите жалбоподателят не спори. Следва да се посочи, че при така установените такива, неправилно е било квалифицирано извършеното от дееца като нарушение на чл.60, ал.1, т.3, б.Е ЗОБВВПИ. Тази норма забранява носенето и употребата на оръжие и боеприпаси след употреба на наркотични вещества. Основателно според настоящата инстанция е възражението на жалбоподателя, че глагола „нося“ предполага оръжието да е в самия деец или върху него. Носене би имало включително , ако то се намира в някакъв ръчен багаж, който пряко се намира у дееца. В случая обаче по-скоро пневматичния пистолет след като се намира в автомобила, то е бил „съхраняван“ там, а не е бил „носен“. Не случайно режима на охрана правата на лицата върху

движимост като лек автомобил и правото на собственост е доближен до този на недвижим имот. Ето защо и наличието на оръжие / в случая пневматично / в автомобила и изпълнително деяние вложено в термина „носене“ следва да се тълкува стеснително. В случая автомобила е по –близо до понятието помещение, в което е намерено пневматичното оръжие, а не у самия водач. В противен случай би се стигнало до хипотеза , при което нито един ловец не би имал право да употреби алкохол в дома си, където по принцип съхранява и ловното си оръжие, защото и тогава би била налице възможност горното да се квалифицира като носене на оръжие.

На следващо място действително няма пречка да се поправи съдържанието на констативния акт след неговото изготвяне и подписване, но в последствие на нарушителя следва да се представи окончателен негов вариант с всички поправки и изменения. В процесния казус на жалбоподателя е представен акт без неговите три имена. Доколкото все пак административнонаказателното производство се образува именно с този документ, то без посочване на три имена на нарушителя на практика не може да се образува валидно такова. Ето защо с горното е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което е ограничило правото на защита на жалбоподателя. Горното налага отмяна на процесното НП.

За пълнота следва да се посочи, че не се споделят останалите възражения на жалбоподателя. На първо място действително не е изготвена експертиза на намерения пистолет РМ-Х кал. 4.5мм № 20 J 79457, от която да е видно, че той е пневматичен, но според настоящата инстанция полицейските служители, които са обучени да боравят с оръжие са достатъчно компетентни , за да установят какъв е. Без значение е обстоятелството чия собственост е и подлежи ли на регистрация или не. По смисъла на закона същия представлява оръжие, което не е огнестрелно. Липсата на регистрация, ако такава се изисква при определена дулна енергия, би било друго нарушение. Също така без значение е обстоятелството, че не е изрично посочено от актосъставителя и наказващия орган, че амфетамин е наркотично вещество, защото това е нормативно установено със закон, към който е приложен списък на тези вещества. Освен това е без значение дали се касае за наркотично или упойващо вещество, тъй като санкцията е една и съща. В този смисъл е без значение как би го квалифицирал актосъставителя или наказващия орган.

Доколкото настоящата инстанция приема, че изначално не е осъществен състава на нарушението, то безпредметно е да се обсъжда и приложение на нормата на чл.28 б.а ЗАНН в процесния казус.

С оглед отменителното решение жалбоподателя има право на разноски. Видно от представения договор за правна защита са направени такива в размер на 300лева за повереник. Същите са на минимума предвиден от чл.18 НМРАВ, поради което и не може да бъде намален. Тази сума следва да се възложи в тежест на ОДМВР Пловдив, съставно звено в чиято структура на I РУП.

Ето защо и поради горните мотиви, Пловдивският районен съд, XIV н. с.

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-ЗОБВВПИ-02/15.02.2022г. Началник I РУП - гр.Пловдив, с което на П. СТ. АП., с ЕГН ***** от гр.П., ул.”...” №... е наложено административно наказание ГЛОБА в размер на 500 лв. за нарушение по чл.60, ал.1, т.3, б.“Е“ от ЗОБВВПИ.

ОСЪЖДА ОДМВР Пловдив да заплати на жалбоподателя П. СТ. АП., с ЕГН ***** от гр.П., ул.”...” №... сумата от 300лева разноски за повереник по делото пред настоящата инстанция.

Решението подлежи на обжалване пред ПАС по реда на гл.12 от АПК и на основанията в НПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____